

тенъ. Човѣкъ може да се страхува да не умре отъ гладъ, да не изгуби кѫщата си, да не го уволнятъ отъ службата му, да не изгуби общественото си положение, да не изгуби уважението на хората и т. н. Всички тия нѣща, които предизвикватъ страхъ въ хората, сѫ временни, и човѣкъ не трѣбва да се спира върху тѣхъ. Ако вѣрвате въ Бога, Който ви е създадълъ, нѣма защо да плачете и да се отчайвате; вие никога нѣма да умрете гладни, никога нѣма да бѫдете изоставени. Въ цѣлия свѣтъ има ваши напреднали, разумни братя, които никога нѣма да ви оставятъ.

Казвамъ: както и да изпаднете, въ каквото положение и да се намѣрите, вземете примѣръ отъ блудния синъ. Следъ като изяде и изпи всичкото си богатство, той се принуди да пасе свине. За друга работа той не бѣше способенъ. Какво представяте свинетъ? Ако вие, отъ сутринь до вечеръ, се занимавате съ своитѣ скърби, съ своитѣ отрицателни мисли и желания, не е ли това свинепастство? Какво трѣбва да правите? Намѣрете начинъ да се освободите отъ това занятие. Свинетъ сѫ лакоми животни, тѣ изядоха всичко, и за блудния синъ не оставиха даже рожкови да яде. Следъ голѣми страдания, съзнанието на блудния синъ се пробуди, той се разкая, смири се и каза: Баща ми има толкова слуги, които му работятъ и се хранятъ. И азъ ще отида при него, като последенъ слуга. Нѣма защо повече да стоя тукъ, въ тази чужда срѣда, между хора, които не ме обичатъ. И наистина, отрицателните мисли и чувства на човѣка не могатъ да иматъ любовъ къмъ него. При това положение, човѣкъ не може да живѣе между сѫщества, които не го обичатъ. Страданията и нещастията на хората се дължатъ на факта, че тѣ искатъ да живѣятъ въ срѣда, въ която любовъта